

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 15 lipca 2025 r.

Poz. 3025

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.201.2025 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 11 lipca 2025 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024r. poz. 1465 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Miejskiej w Jaworniku Polskim Nr 153/XVII/2025 z dnia 27 maja 2025r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski

Uzasadnienie

Rada Miejska w Jaworniku Polskim na sesji w dniu 27 maja 2025r. podjęła uchwałę Nr 153/XVII/2025 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski. W załączniku do ww. uchwały Rada ustaliła treść Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski zwany dalej „Regulaminem”.

Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie Podkarpackiemu w dniu 12 czerwca 2025r. Badając niniejszy akt organ nadzoru stwierdził, że narusza on w sposób istotny obowiązujące przepisy prawa. W związku z tym, w dniu 24 czerwca 2025r. zostało wszczęte postępowanie nadzorcze wobec tego aktu.

Materialnoprawną podstawę analizowanej uchwały stanowią przepisy ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025r. poz. 733), zwanej dalej „ustawą”.

Przed wszystkim należy zauważyć, że projekt Regulaminu nie został zaopiniowany przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego. Stosownie bowiem do art. 4 ust. 1 ustawy, rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który jest aktem prawa miejscowego. Organ wykonawczy Miasta i Gminy Jawornik Polski był zatem zobligowany do przekazania projektu Regulaminu do zaopiniowania Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Przeworsku w trybie art. 89 ust. 1 i ust. 2 ustawy. Wprawdzie w podstawie prawnej uchwały powołano się na taką opinię poprzez użycie sformułowania „po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przeworsku”. Jednakże na żądanie organu nadzoru wskazana opinia nie została przedłożona. Niezachowanie wymogów procedury uchwałodawczej, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy dotyczącej obowiązku zasięgnięcia opinii ww. organu, stanowi istotne naruszenie prawa, skutkujące koniecznością wyeliminowania przedmiotowego aktu z obrotu prawnego.

Niezależnie od powyższego, organ nadzoru stwierdził, że niektóre postanowienia Regulaminu naruszają w sposób istotny także inne przepisy ustawy. Zgodnie art. 4 ust. 2, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. I tak, w myśl tego przepisu regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

- a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,
 - b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,
 - c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;
- 2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony);
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Przytoczony wyżej przepis art. 4 ust. 1 i ust. 2 stanowi delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Z jednej strony, nie daje on zatem radzie gminy prawa ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w tym przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Konieczność uszczegółowienia ogólnych zapisów ustawowych nie może prowadzić do objęcia regulacją podustawową kwestii, do których upoważnienia wynikającego z przepisów ustawy organ gminy nie posiada (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012r. sygn. akt II OSK 2012/12). Z drugiej strony, regulacja art. 4 ust. 2 ustawy ma charakter wyczerpujący, tj. uchwalając na jej podstawie regulamin utrzymania czystości i porządku, rada gminy powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 3 października 2013r. sygn. akt IV SA/Po 507/13). Brak w regulaminie któregoś z wyszczególnionych ustawowo obowiązkowych elementów, podobnie jak i zamieszczenie postanowień wykraczających poza treść przepisu upoważniającego, stanowi istotne naruszenie prawa, przy czym niewyczerpanie zakresu przedmiotowego określonego w art. 4 ust. 2 ustawy skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały.

W § 4 ust. 1 Regulaminu Rada Miejska wprowadziła następujący zapis: „Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taką drogę uznaje się wydzieloną część drogi publicznej przeznaczoną do ruchu pieszych położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia drogi dla pieszych, na której jest dopuszczony płatny postój.”. Tymczasem, zdaniem organu nadzoru obowiązkiem Rady było uregulowanie kwestii uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy. Obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości zostały już uregulowane przez ustawodawcę w treści art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy. Z przepisu tego wynika, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taką drogę uznaje się wydzieloną część drogi publicznej przeznaczoną do ruchu pieszych położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia drogi dla pieszych, na której jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych. Zgodnie zaś z art. 5 ust. 4 ustawy obowiązki utrzymania czystości i porządku na drogach publicznych należą do zarządu drogi. Do obowiązków zarządu drogi należą także: pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń uprzątniętych z dróg dla pieszych przez właścicieli nieruchomości przyległych do drogi publicznej (art. 5 ust. 4 pkt 2 ustawy), uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych, jeżeli zarząd drogi pobiera opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na takiej drodze dla pieszych (art. 5 ust. 4 pkt 3 ustawy). Natomiast, jeżeli opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na drodze dla pieszych pobiera gmina, to uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych jest obowiązkiem gminy (art. 5 ust. 5 ustawy).

To zatem sam ustawodawca unormował kwestie dotyczące obowiązków w zakresie utrzymania czystości i porządku na drogach dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, w tym uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości. Natomiast zadaniem rady gminy, realizującej upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy, jest określenie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących wymagań w zakresie uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, przy czym przez taką nieruchomość należy rozumieć nieruchomość należącą do danego właściciela - w części służącej do użytku publicznego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 14 sierpnia 2019 r. sygn. akt IV SA/Po 365/19). W odróżnieniu od cytowanego wyżej przepisu art. 5 ustawy, delegacja zawarta w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy dotyczy jedynie nieruchomości danego właściciela (w części służącej do użytku publicznego), a już nie położonej wzdłuż takiej nieruchomości drogi dla pieszych. Części nieruchomości służące do użytku publicznego to tereny w obrębie danej nieruchomości, które służą do wspólnego korzystania, np. ścieżki, dojścia, dojazdy, wewnętrzne drogi osiedlowe, drogi wewnątrzzakładowe, boiska (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 26 kwietnia 2022r. sygn. akt II SA/Ke 156/22).

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że zapis § 4 ust. 1 Regulaminu stanowi nie tylko powtórzenie art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy, ale też w sposób niedopuszczalny wkracza w materię unormowaną ustawowo.

Z kolei w § 6 ust. 5 Regulaminu Rada Miejska ustaliła, że odpady budowlane i rozbiórkowe - powinny być dostarczone we własnym zakresie na PSZOK - posegregowane, w przypadku zmieszania ze styropianem, metalem, drewnem lub innym rodzajem odpadu nie zostaną przyjęte. Przytoczony wyżej zapis § 6 ust. 5 Regulaminu wykracza poza delegację ustawową z art. 4 ust. 2, a także ust. 2a ustawy, w myśl którego rada gminy może w regulaminie wprowadzić inne obowiązki dotyczące utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Rada gminy nie jest upoważniona do określania w Regulaminie, iż w punkcie selektywnego zbierania odpadów komunalnych przyjmowane będą wyłącznie odpady posegregowane, a w przypadku ich zmieszania z innymi odpadami nie zostaną przyjęte, albowiem nie pozwala na to treść art. 4 ust. 2 i ust. 2a ustawy. Tym samym każdy mieszkaniec gminy w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi posiada prawo

pozbywania się odpadów komunalnych, przy czym ustawodawca nie uzależnia tego prawa od wypełnienia obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych czy też posegregowania tych odpadów w sposób określony w § 6 ust. 5 Regulaminu. Poza tym, stosownie do definicji odpadów komunalnych zawartej w art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy o odpadach (Dz. U. z 2023r. poz. 1587 ze zm.) w pojęciu tym nie mieszczą się odpady budowlane i rozbiórkowe. Jednocześnie ustawodawca wprowadził w art. 3 ust. 1 pkt 6a ustawy o odpadach pojęcie „odpadów budowlanych i rozbiórkowych”, zgodnie z którym rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych. Zgodnie zaś do art. 1b ust. 2 ustawy do postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi z gospodarstw domowych stosuje się przepisy dotyczące postępowania z odpadami komunalnymi. Zdaniem Wojewody, skoro znane są zasady selektywnego zbierania odpadów, zaś w ustawie o odpadach zdefiniowano odpady komunalne, to istotą tych zasad jest selektywne zbieranie odpadów, ich właściwe zabezpieczenie czy też niemieszanie z innymi odpadami, a następnie pozbywanie się tych odpadów stosownie do wymagań określonych w Regulaminie. Zakwestionowany § 6 ust. 5 Regulaminu ogranicza określone w ustawie prawo do pozbywania się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych.

W praktyce stosowanie tego przepisu może spowodować na przykład, że mieszkańcy gminy nie mogąc oddawać odpadów do PSZOK-u będą się ich pozbywać, wrzucając je do opadów zmieszanych lub w inne miejsca nie przeznaczone do składowania odpadów. Uchybienie to stanowi istotne naruszenie prawa.

W § 10 ust. 1 lit. a pkt 3 (na terenach miejskich), lit. a pkt 6 (na terenach wiejskich) i ust. 2 pkt 3 (w obszarze zabudowy wielolokalowej) w Rozdziale pn. *Częstotliwość i sposoby pozbywania odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości* w odniesieniu do pozbywania się przez właścicieli nieruchomości odpadów ulegających biodegradacji Regulaminu, Rada w sposób nieuprawniony wyłączyła możliwość pozbywania odpadów zielonych. Jednocześnie, zaznaczyć należy, iż Rada nie uregulowała w treści Regulaminu obowiązków w zakresie zbierania odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne, a taką możliwość przewiduje przepis art. 4 ust. 2a pkt 2 ustawy. Skoro zatem Regulamin nie zawiera wskazanych wyżej postanowień, to tym samym Rada, regulując sposób pozbywania się odpadów ulegających biodegradacji z wyłączeniem odpadów zielonych, naruszyła w sposób istotny regulację art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy, gdyż organ stanowiący nie posiada kompetencji do nakładania w Regulaminie na adresatów uchwały obowiązków, które nie wynikają z przepisów ustawy. W tym miejscu wskazać należy, iż aktualnie ustawa nie posługuje się pojęciem „odpady ulegające biodegradacji” i „odpady zielone” tylko - „bioodpady”. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. poz. 906), które weszło w życie 1 lipca 2021r., również posługuje się terminem „bioodpady”. Natomiast w ustawie o odpadach nie ma już definicji „odpadów zielonych”, gdyż art. 3 ust. 1 pkt 12 został uchylony na mocy art. 6 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 19 lipca 2019r. (Dz. U. z 2019r. poz. 1579) zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 30 czerwca 2021r. Jednocześnie w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach wprowadzono pojęcie „bioodpadów”, w myśl którego rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. Dodać należy, iż zapis § 10 ust. 2 w zakresie częstotliwości pozbywania się odpadów niesegregowanych (zmieszanych) i odpadów ulegających biodegradacji w obszarze zabudowy wielolokalowej budzi wątpliwości, gdyż niewiadomo jakiej części gminy Jawornik Polski on dotyczy. W myśl bowiem art. 6r ust. 3b ustawy dopuszcza się zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów, w szczególności w zależności od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów, z tym że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z budynków mieszkalnych jednorodzinnych, z wyłączeniem gmin wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich, w przypadku których częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne może być rzadsza. Zatem regulacja § 10 ust. 2 Regulaminu winna być uwzględniać także przepis art. 6r ust. 3b ustawy dotyczący określonej częstotliwości odbierania wskazanych odpadów z budynków wielolokalowych w przypadku części miejskiej gminy miejsko-wiejskiej, gdyż Jawornik Polski aktualnie ma status gminy miejsko-wiejskiej.

Dodatkowo organ nadzoru zwraca uwagę również na inne uchybienia i nieprawidłowości w Regulaminie.

W 3 ust. 1 pkt 1 lit. a frakcja odpadów „opakowania ze szkła” powinna brzmieć „szkło”, zaś w ust. 1 pkt 1 lit. g wprowadzono frakcję „odpady niebezpieczne z gospodarstw domowych” zamiast frakcji „odpady niebezpieczne”.

W § 11 ust.1 pkt 2 frakcja: „odpady wielkogabarytowe” powinna brzmieć „meble i inne odpady wielkogabarytowe”. Poza tym w § 11 ust. 1 nie ustalono jednoznacznie sposobu pozbywania się wszystkich frakcji odpadów przez właścicieli nieruchomości. Przykładowo pominięto frakcje: odpadów niebezpiecznych, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych opon czy też odpadów tekstyliów i odzieży.

Natomiast w § 13 ust. 2 Rozdział 5 Rada, określając wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki, przewidziała, że w celu ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów komunalnych zaleca się m.in. „kompostowanie odpadów ogrodowych”, jednakże w ustawie nie ma takiej frakcji odpadów.

Odnosząc się do wskazanych wyżej naruszeń prawa należy mieć na uwadze fakt, że stosownie do treści Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis ten określa zasadę legalizmu wyrażającą zakaz domniemania kompetencji organów władzy publicznej w ich działalności prawodawczej. Wszelkie działania organów władzy publicznej powinny być zatem oparte na wyraźnej normie kompetencyjnej. W państwie demokratycznym w którym rządzi prawo, normy prawne muszą określać kompetencje, zadania i tryb postępowania organów administracji publicznej, wyznaczając tym samym granice ich aktywności. Organ stanowiący realizując kompetencję musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenia prawa. W doktrynie i w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Powinny być one interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji organu w drodze analogii. Przepisy aktów prawa miejscowego winny być uchwalone zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016r. poz. 283). Przepis § 118 załącznika zawiera czytelnie sformułowany zapis, że w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw oraz innych aktów normatywnych. Na mocy § 143 załącznika wskazane zasady znajdują zastosowanie również przy stanowieniu aktów prawa miejscowego. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym utrwalone jest stanowisko, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne

z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna w całości lub w części. Zawsze bowiem, tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje. Jest też dezinformujące, bowiem trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy.

Z uwagi na wskazane wyżej istotne naruszenia prawa, zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności uchwały Nr 153/XVII/2025 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski, w całości.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru